

[A. Chr. Andersen.]

disse 24-25 kommuner er altså de 7, tror jeg det er, også berørt af den første begrænsning, så hvis man gør op, hvor meget det ville have indvirket på kommunerne i indeværende år, ville det kun have berørt ca. 10 pct. af kommunerne. Men som det allerede er sagt af hr. Juul-Madsen, er det jo også med henblik på, at der ved 15. almindelige vurdering sker forhøjelser af grundværdierne og dermed vel også bliver tale om større grundbeskatninger.

Som sagt er vi fra venstres side indstillet på, at dette forslag er for lidet gennemgribende, og derfor har vi fremsat det forslag, at man bør fastsætte grundskyldpromillen til ikke over kommunens beskatningsprocent. Havde en sådan begrænsning været gældende i indeværende år, ville henimod halvdelen af kommunerne have været berørt deraf. Det skal her erkendes, at mange af dem ville blive det meget lidt, idet det jo er meget almindeligt, at beskatningsprocenten er f.eks. 12-13 og grundskyldpromillen 15, og så ville det ikke spille stor rolle. Men for en hel dels vedkommende ville der selvfølgelig være sket en væsentlig ændring.

Vi er klar over, at der kan opstå problemer for visse sommerhuskommuner. En sådan begrænsning er vi villige til at drøfte nærmere i udvalget. Der er nemlig dette med hensyn til det konservative lovforslag, bortset fra de særlig ekstreme tilfælde her i Københavns amt, som vi jo alle sammen kender, at det næsten udelukkende er sommerhuskommuner, der i øvrigt bliver berørt af forslaget om, at der kun må udskrives 1/5 af skatteindtægten på grundskatter.

Men som sagt, vi er klar over, at der kan opstå problemer, og det har før været nævnt fra venstres side, at man måske kunne overveje en overførsel f.eks. af en måneds indkomstskat fra hjemstedskommunen til sommerhuskommunen, men alt det kan man jo drøfte i udvalget.

Vor begrundelse for forslaget er anført i såvel bemærkningerne til lovforslaget som i den skriftlige fremsættelse. Her skal kun understreges, at det må være urimeligt, at der til de samme formål udskrives på såvel indkomst som grundskyld — her er jeg absolut ikke enig med hr. Ove Hansen — for derved kommer mange ud for en dobbeltbeskatning. Hvis virkningen så endda var den,

at det kun ramte inden for den enkelte kommune, men det gør det jo ikke. I kraft af fradragsretten for ejendomsskatterne kan kommuner med et højt indkomstniveau ved at fastsætte høje ejendomsskatter indirekte vælte udgifter over på kommuner med et lavere indkomstniveau, fordi statsskatterne bliver mindre ved den høje ejendomsbeskatning. Det har jo, som allerede nævnt af hr. Juul-Madsen, også indvirkning på f.eks. statens refusioner vedrørende boligsikring; denne bliver større, ved at lejerne sættes op på grund af den høje ejendomsbeskatning, og det er altså udgifter, som man må være med til at betale i kommuner, hvor man ikke har den høje ejendomsbeskatning. Der kunne også nævnes andre uheldige virkninger.

Når lovforslaget fremsættes nu, er det også, fordi det kan få virkning, når beskatningen af de ved 15. almindelige vurdering forhøjede grundværdier skal finde sted. Begrænsningen vil jo nemlig for hele landet næppe blive færre kroner i grundskatter end i øjeblikket. Derfor er det ikke rigtigt, når man siger, at det er en overflytning fra beskatning af grundværdi til beskatning af indkomst. Vi skal nok få at se, at selv med disse begrænsninger vil der stadig væk i kroner blive udskrevet mere, end der gøres i øjeblikket.

Man vil sige — det sagde indenrigsministeren her for lidt siden, og hr. Ove Hansen understregede det også — at man ikke skal tage retten til selv at bestemme udskrivningspromillerne fra kommunerne, og jeg burde egentlig være den sidste til at erkende, at det kan være rimeligt, men jeg mener, at det kan være rimeligt, for det har i og for sig ikke direkte noget med kommunalt selvstyre at gøre, netop fordi det giver virkninger ud over kommunen. Hvis det kun havde virkning inden for den enkelte kommune, ville jeg også sige: lad kommunerne bestemme det selv, men sådan er det jo ikke. Man griber nødig ind over for kommunerne, det vil jeg også nødig være med til, men når kommunernes vedtagelse kan få virkning for skatteydere i andre kommuner, kan der være grund til at fastsætte visse begrænsninger for, hvad der kan vedtages. Vi må vist erkende — og det tror jeg også hr. Ove Hansen holder med mig i — at de begrænsninger, vi foreslår, er begrænsninger, kom-